

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัย
ในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

THE DEVELOPMENT OF A TRAINING COURSE TO ENHANCE THE TEACHER RESEARCH
IN THE CLASSROOM AT SATUK INDUSTRIAL AND COMMUNITY EDUCATION
COLLEGE INBURIRAM

ธีรกรณ์ พรเสนา^{1*}

¹รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

^{*}Corresponding Author e-mail : Teerakorn_99@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู วิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู วิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยได้สร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ 5 หน่วย ผู้ทรงคุณวุฒิ 10 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร ประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร ประเมินความถูกต้องของเนื้อหาและวิธีการฝึกอบรมของหลักสูตร ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย นำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองครูวิทยาลัยการอาชีพสตึก จำนวน 15 คน ที่เข้าอบรมด้วยความสมัครใจ ในการทดลองนี้ทดสอบความรู้ ความเข้าใจ วัดเจตคติที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนก่อนและหลังการฝึกอบรม ประเมินผลงานวิจัยในชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำผลการทดสอบ การวัดเจตคติที่มีต่อการวิจัยก่อนและหลังมาเปรียบเทียบกับกันโดยใช้การทดสอบซายน์ (The Sign Test) ขั้นตอนที่ 3 การติดตามผลการฝึกอบรม เป็นการติดตามผลการฝึกอบรมหลังผ่านการฝึกอบรมแล้ว 1 เดือน ผู้วิจัยและคณะวิทยากรได้ทำการทดสอบความรู้ ความเข้าใจการวิจัยและวัดเจตคติที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน สัมภาษณ์หัวหน้าแผนก จำนวน 3 คน เพื่อนร่วมงานของผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 3 คน และตรวจผลงานวิจัยของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเปรียบเทียบกับผลหลังการฝึกอบรมใช้การทดสอบซายน์ (The Sign Test) ขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยนำหลักสูตรฝึกอบรมมาปรับปรุงแก้ไขโดยพิจารณาจากผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม ผลการประเมินความรู้ ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียนของผู้เข้ารับการฝึกอบรม เจตคติที่มีต่อการวิจัย และผลงานวิจัยของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแล้วนำข้อมูลเหล่านี้มาปรับปรุง ทำให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมที่สมบูรณ์

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรฝึกอบรม มีองค์ประกอบ 7 ประการ คือ 1) หลักการและเหตุผลของการฝึกอบรม 2) วัตถุประสงค์การฝึกอบรม 3) โครงสร้างหลักสูตร 4) เนื้อหาและระยะเวลา 5) วิธีการฝึกอบรม 6) วัสดุอุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม 7) การวัดและประเมินผล มี 6 หน่วยการเรียนรู้ คือ (1) ครูกับการวิจัยในชั้นเรียน (2) การ

วิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน (3) นวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน (4) การเก็บรวบรวมข้อมูลในชั้นเรียน (5) การวิเคราะห์ข้อมูลในชั้นเรียน (6) การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

2. ประสิทธิภาพของหลักสูตร

1) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยในชั้นเรียนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยในชั้นเรียนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีผลงานวิจัยในชั้นเรียนเสร็จตามกำหนด 15 เรื่อง เป็นผลงานวิจัยระดับดีมาก 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.00 ผลงานวิจัยระดับดี 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40.00

คำสำคัญ : หลักสูตรฝึกอบรม, การวิจัยในชั้นเรียน, วิทยาลัยการอาชีพสตึก

ABSTRACT

This purposes of this research 1) to develop a training course to enhance the teacher's research in the classroom at Satuk Industrial and Community Education College in Buriram. 2) Study the effects of the training course to enhance the teacher's research in the classroom at Satuk Industrial and Community Education College in Buriram. The research is to be conducted using the following four steps : Step 1: to develop a training course. Researchers have created a training course to enhance the teacher's research in the classroom consisting of five units. The researcher invited 10 experts to assess the suitability of the course, assess the consistency between the various elements of the course and assess the accuracy of the contents and methods of the training of the course. Step 2: The trial uses the training course for testing the hypothesis of the research. The researchers developed a course and adjusted and improved it following the recommendations of experts and then used it on fifteen teachers from Satuk Industrial and Community Education College, who attended this experiment voluntarily to test knowledge, understanding and attitude towards research in the classroom by testing before training and after training to evaluate the research in the classroom. The data was analyzed using the test results of the attitude towards research before and after training, comparing tests using (The Sign Test). Step 3: Follow up training one month after the training course. The researcher and the Faculty of Lecturers were tested in their knowledge, understanding of research and measured their attitude towards research in the classroom. Three department heads and three Colleagues of those who trained were interviewed. Also the research results of the trained person were checked. The knowledge, understanding of research and measurement attitude towards research in the classroom was tested to compare with the test results after training using(The Sign Test). Step 4: To improve the training course. Researchers adjusted and improved the training courses based on the evaluation of satisfaction with the training, assessment of knowledge, understanding of research in a classroom of trained teachers, the attitudes towards research and research results of the trained teachers, and then bring this information to make improvements to a complete training course.

The results of the research found that:

1. The training course has seven main elements. 1) Principle and Rationale of training. 2) Training Objectives. 3) Course Structure. 4) Content and time. 5) Training Methods. 6) Media materials and equipment used in training. 7) The measurement and evaluation comprised of six Learning units. 1) Teachers and classroom research. 2) Problem analysis in the classroom. 3) Solving problems in the classroom using innovation. 4) Data collection in the classroom. 5) Data analysis in the classroom. 6) Writing a research report in the classroom.

2. The effects of the training course.

1) The research in the classroom after training showed that the trained teachers using their knowledge and understanding had a higher result than before training to a statistically significant level at 01.

2) The trained teacher's good attitude towards research after the training was higher than before training to a statistical level at .01

3) The trained teachers have completed 15 research subjects on schedule in the classroom. 9 researches were very good level being 60.00 percent and 6 researches were good level being 40.00 percent.

Keywords : Develop a Training Course, Research in the Classroom, Satuk Industrial and Community Education College

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยได้ดำเนินการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 –2561) โดยมีจุดเน้นที่สำคัญ 3 เรื่อง คือพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ การเปิดโอกาสทางการศึกษาให้คนไทยเข้าถึงการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม ด้านคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ได้กำหนดไว้ 4 ด้าน ได้แก่ คุณภาพคนไทยยุคใหม่ คุณภาพครูยุคใหม่ คุณภาพแหล่งเรียนรู้/สถานศึกษายุคใหม่ คุณภาพการบริหารจัดการใหม่ ดังนั้นคำว่า“คุณภาพการศึกษา” คงไม่ใช่คุณภาพของนักเรียนเพียงอย่างเดียว เพราะการที่นักเรียนจะมีคุณภาพได้นั้นครูจะต้องมีคุณภาพที่ดีด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ ความตระหนักในความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเอง และความสามารถในด้านการวิจัย(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553)

การพัฒนาครูให้เป็นบุคคลที่มีศักยภาพนั้นนักวิชาการศึกษาหรือผู้บริหารการศึกษาจะต้องทำอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง การพัฒนาคุณภาพของครูเป็นโจทย์ข้อหนึ่งที่ผู้เกี่ยวข้องต้องหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริงมาดำเนินการพัฒนาคุณภาพครูเพื่อก้าวสู่ความเป็นครูมืออาชีพ ซึ่งคุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21 คือ ครูต้องมีวิสัยทัศน์ มีความเป็นผู้นำ สื่อสารอย่างสร้างสรรค์ เรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถปรับตัวได้ (นิวัชชัย โคตรพัฒน์, 2556) มีคำกล่าวว่า คุณภาพศิษย์ = คุณภาพครู แสดงว่า คุณภาพครู คือภาพสะท้อนจากคุณภาพศิษย์ ดังนั้นศิษย์ที่มีคุณภาพจึงสะท้อนให้เห็นภาพของครู กล่าวโดยสรุปคือ คุณภาพศิษย์เป็นเช่นไรก็สะท้อนให้เห็นคุณภาพครูเช่นนั้นหรือคุณภาพครูย่อมส่งผลตรงต่อคุณภาพศิษย์ ซึ่งเปรียบคำพังเพยที่ว่าลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2556)

วิทยาลัยการอาชีพสดีก จังหวัดบุรีรัมย์ ได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาบูรณาการในการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใน 4 ด้าน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม

แวดล้อมและด้านวัฒนธรรม โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและตลาดอาชีพ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาชีพได้ตามศักยภาพ เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะใน 3 ด้าน คือทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการวิจัย โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ แต่จากสภาพความเป็นจริงพบว่าผู้เรียนขาดความรู้ความสามารถในการวิจัย คิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ สาเหตุดังกล่าวมาจากครูผู้สอนที่ขาดความรู้ด้านการวิจัย จึงไม่สามารถถ่ายทอดไปยังผู้เรียนได้ดี ส่งผลให้ผู้เรียนขาดการคิดค้นหรือขาดทักษะในการวิจัยดังกล่าว (วิทยาลัยการอาชีพสตึก, 2558) สอดคล้องกับผลจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สาม พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการทำงานในระดับพอใช้ ตัวบ่งชี้ที่ 4 ผลงานที่เป็นโครงการทางวิชาชีพหรือสิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียนที่ได้นำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับพอใช้ ตัวบ่งชี้ที่ 5 ผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ของครูที่ได้นำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับต้องปรับปรุง ผลการประเมินสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการศึกษาที่ไม่ตอบสนองจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร ครูและผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาด้านการวิจัย (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน), 2556)

ธีรกรณ์ พรเสนา (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะครูที่ส่งผลต่อระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะของครูที่มีอิทธิพลต่อระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพสตึก สมรรถนะของครูที่ส่งผลต่อคุณลักษณะดังกล่าวนี้ ได้แก่ ระดับการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยของครู ระดับการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของครู และระดับการพัฒนาตนเองของครู สามสมรรถนะนี้อธิบายความแปรปรวนของระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้ร้อยละ 84.80 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นชัดว่า ครูจำเป็นต้องพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น โดยครูต้องพัฒนาตนเองในด้านการวิจัย การที่ครูพัฒนาตนเองในด้านการวิจัยก่อให้เกิดการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการจัดการศึกษา อันจะส่งผลให้การจัดการศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรและผู้เรียนมีคุณภาพที่สูงขึ้น

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยในฐานะรองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ มีความสนใจในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้กับครู จึงได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูวิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้ครูได้รับการพัฒนาตนเองและให้มีสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่สูงขึ้น อันจะส่งผลต่อระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพสตึกที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู วิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู วิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ดำเนินการดังนี้ 1) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนจากนักการศึกษา 5 ท่าน มาเป็นกรอบในการสร้างหน่วยการเรียนรู้ 2) สร้างหลักสูตรฝึกอบรม โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์จากนักการศึกษา 5 ท่าน มากำหนดเนื้อหาและกิจกรรมของหลักสูตรฝึกอบรม 3) นำหลักสูตรที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 10 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม ประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของโครงสร้างหลักสูตรและประเมินความถูกต้องของเนื้อหาและวิธีการฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย หลักสูตรฝึกอบรมผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นในตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้นำมาทดลองฝึกอบรมกับครูวิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 15 คน ที่เข้ารับฝึกอบรมด้วยความสมัครใจ ในการทดลองนี้ใช้แบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจด้านการวิจัยก่อนและหลังการฝึกอบรม หลังการฝึกอบรมกับการฝึกอบรมไปแล้ว 1 เดือน และใช้แบบวัดเจตคติที่มีต่อการวิจัยวัดก่อนและหลังการฝึกอบรม หลังการฝึกอบรมกับการฝึกอบรมไปแล้ว 1 เดือน และวัดความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม ของครูผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 3 การติดตามผลการฝึกอบรม เป็นการติดตามผลการฝึกอบรมหลังผ่านการฝึกอบรมไปแล้ว 1 เดือน ผู้วิจัยและคณะวิทยากรได้ทำการทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและเจตคติที่มีต่อการวิจัย สัมภาษณ์หัวหน้าแผนก จำนวน 3 คน และเพื่อนร่วมงานของผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 3 คน และตรวจผลงานวิจัยของผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคน

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรม หลังจากได้นำหลักสูตรฝึกอบรมไปทดลองใช้ ผู้วิจัยประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมโดยติดตามผลการฝึกอบรม และตรวจผลงานวิจัยของผู้เข้ารับการฝึกอบรม แล้วนำหลักสูตรฝึกอบรมมาปรับปรุงแก้ไขโดยพิจารณาจากผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม ผลการประเมินสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของผู้เข้ารับการฝึกอบรม เจตคติที่มีต่อการวิจัย และผลงานวิจัยของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูวิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูวิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 15 คน ซึ่งเข้าอบรมด้วยความสมัครใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจด้านการวิจัยในชั้นเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 2) แบบวัดเจตคติที่มีต่อการวิจัย แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ 3) แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 15 ข้อ 4) แบบประเมินงานวิจัยในชั้นเรียนของครู แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 24 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย เจตคติที่มีต่อการวิจัยระหว่างก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรมกับการฝึกอบรมไปแล้ว 1 เดือน ด้วยการทดสอบซายน์ (The Sign Test)

สรุปผลการวิจัย

1. หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู มีองค์ประกอบ 7 ประการ คือ 1) หลักการและเหตุผลของการฝึกอบรม 2) วัตถุประสงค์การฝึกอบรม 3) โครงสร้างหลักสูตร 4) เนื้อหาและระยะเวลา 5) วิธีการฝึกอบรม 6) วัสดุอุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม 7) การวัดและประเมินผล มี 6 หน่วยการเรียนรู้ คือ 1) ครูกับการวิจัยในชั้นเรียน 2) การวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน 3) นวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน 4) การเก็บรวบรวมข้อมูลในชั้นเรียน 5) การวิเคราะห์ข้อมูลในชั้นเรียน 6) การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

2. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม

2.1 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยในชั้นเรียนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีเจตคติต่อการวิจัย หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีผลงานวิจัยในชั้นเรียนเสร็จตามกำหนด 15 เรื่อง เป็นผลงานวิจัยระดับดีมาก 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.00 ที่เหลือ 6 เรื่อง อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 40.00 ไม่มีผลงานวิจัยระดับดีเด่น

อภิปรายผล

1. หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู วิทยาลัยการอาชีพสทิงพระ จังหวัดบุรีรัมย์ มีองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการและเหตุผลของการฝึกอบรม 2) วัตถุประสงค์การฝึกอบรม 3) โครงสร้างหลักสูตร 4) เนื้อหาและระยะเวลา 5) วิธีการฝึกอบรม 6) วัสดุอุปกรณ์และสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม 7) การวัดและประเมินผล มี 6 หน่วยการเรียนรู้ คือ 1) ครูกับการวิจัยในชั้นเรียน 2) การวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน 3) นวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน 4) การเก็บรวบรวมข้อมูลในชั้นเรียน 5) การวิเคราะห์ข้อมูลในชั้นเรียน 6) การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมของสุวิมล ตั้งประเสริฐ (2550) และอำนาจ ศรีแสง (2552) ที่พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 ประการ หลักสูตรดังกล่าวผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม ประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของโครงสร้างหลักสูตร ประเมินความถูกต้องของเนื้อหาและวิธีการฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรม ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นร่วมกันว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก องค์ประกอบต่าง ๆ และโครงสร้างหลักสูตรสอดคล้องกันและกันในระดับสูง เนื้อหาและวิธีการฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรมมีความถูกต้องทุกประเด็น จึงกล่าวได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมนี้ได้รับการพัฒนาอย่างดียิ่งตามหลักวิชาการพัฒนาหลักสูตร สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของทาบ (Taba, 1962) ไทเลอร์ (Tyler, 1949) และวิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ที่ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาหลักสูตร โดยเมื่อผู้วิจัยร่างหลักสูตรสมบูรณ์แล้วต้องนำหลักสูตรดังกล่าวไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสม ประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของโครงสร้างหลักสูตร และประเมินความถูกต้องของเนื้อหา

2. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม

2.1 ผู้เข้าฝึกอบรมหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครู วิทยาลัยการอาชีพสทิงพระ จังหวัดบุรีรัมย์ มีความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยในชั้นเรียนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นเพราะว่าครูที่เข้ารับการฝึกอบรมมาด้วยความสมัครใจเพราะต้องการพัฒนาตนเองในด้าน

การวิจัย เพื่อนำความรู้ไปทำการวิจัยในชั้นเรียนจึงมีความตั้งใจในการฝึกอบรมเป็นอย่างดี ส่งผลให้ผลการสอบหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม แม้ว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมด้านความรู้ ความเข้าใจเพียง 22.72 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.73 ทั้งนี้เนื่องจากว่า ระยะเวลาฝึกอบรมติดต่อกันหลายวันทำให้ผู้เข้าฝึกอบรมลืมนเนื้อหาที่เรียนรู้ในวันแรก ๆ อีกทั้งผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีงานประจำต้องทำอาจไม่มีเวลาในการทบทวนความรู้ แต่หลังจากผ่านการฝึกอบรมไปแล้ว 1 เดือน ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจสูงขึ้น โดยมีคะแนนความรู้ ความเข้าใจจากการทดสอบเฉลี่ย 25.14 จากคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 83.80 ซึ่งอยู่ในระดับสูง เป็นเพราะว่าหลังจากผ่านการฝึกอบรม ครูได้มีเวลาในการทบทวนความรู้ ความเข้าใจ อีกทั้งได้ทำงานวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่สูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของจิตาภรณ์ เวียงวิเศษ (2556) ที่ได้ฝึกอบรมเสริมสมรรถนะการวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมมาฝึกอบรมด้วยความสนใจ ผลการทดสอบของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผู้เข้าฝึกอบรมหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครู วิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ มีเจตคติต่อการวิจัยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ครูมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมเห็นว่าหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูสามารถนำไปใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้จริง หลังจากผ่านการฝึกอบรมไปแล้ว 1 เดือน ครูมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยสูงขึ้น เพราะหลังจากการฝึกอบรมครูได้ทำงานวิจัยในชั้นเรียน นำความรู้จากการฝึกอบรมมาใช้ในการวิจัยและสามารถทำงานวิจัยได้ทุกคน จากการประเมินผลงานวิจัยผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยคณะวิทยากรพบว่าครูที่เข้ารับการฝึกอบรมผลมีงานวิจัยผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดีทุกคน ทำให้การวิจัยในชั้นเรียนไม่ใช่เรื่องยากสำหรับครู เป็นผลทำให้ครูมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยที่สูงขึ้นสอดคล้องกับสมบัติ ท้ายเรือคำ (2547) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยครูที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความต้องการในการพัฒนาด้านตนเองในการวิจัย อยากทำงานวิจัยเป็น จึงมีความตั้งใจและปฏิบัติตามกิจกรรมของหลักสูตรทุกขั้นตอน และสามารถทำงานวิจัยได้ส่งผลให้ครูมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม

2.3 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีผลงานวิจัยในชั้นเรียนเสร็จตามกำหนด 15 เรื่อง เป็นผลงานวิจัยระดับดีมาก 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.00 ที่เหลือ 6 เรื่อง อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 40.00 ไม่มีผลงานวิจัยระดับดีเด่น เป็นเพราะว่าวิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ กำหนดให้ครูทุกคนต้องทำงานวิจัยในชั้นเรียน เป็นประจำทุกปีโดยมีครูหลายท่านที่ไม่สามารถทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง จึงมีความต้องการพัฒนาด้านตนเองในด้านการวิจัยในชั้นเรียน เมื่อสมัครเข้ารับการฝึกอบรมจึงมีความตั้งใจในการฝึกอบรม อีกทั้งหลักสูตรฝึกอบรมเป็นหลักสูตรเชิงปฏิบัติการทำให้ครูได้ลงมือปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนเป็นอย่างดี โดยครูที่ผ่านการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน สามารถทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้เสร็จตามกำหนดเวลาทุกคน จากการประเมินผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูทุกคนพบว่า ครูที่เข้ารับการฝึกอบรมทั้ง 15 คน มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนเสร็จตามกำหนด เป็นผลงานวิจัยระดับดีขึ้นไปทั้ง 15 เรื่อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของชาติรี มณีโกศล (2539) และเดวิส (Davis, 2009) ที่ได้นำหลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ฝึกอบรม หลังการฝึกอบรมพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีผลงานวิจัยทุกคน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรนำหลักสูตรดังกล่าวนี้ไปเผยแพร่ให้สถานศึกษาในสังกัด ได้นำหลักสูตรนี้ไปใช้เป็นหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครู

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรทำวิจัยโดยนำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูไปทดลองใช้กับครูในวิทยาลัยการอาชีพแห่งอื่น เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจด้านการวิจัยของครู 2) ควรศึกษาปัจจัยที่ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน สามารถทำงานวิจัยได้ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

- ชาติรี มณีโกศล. (2539). **การพัฒนาหลักสูตรการวิจัยปฏิบัติการสำหรับครูประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตาภรณ์ เวียงวิเศษ. (2556). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสมรรถนะการวิจัยเพื่อพัฒนางานประจำสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต (การบริหารการศึกษา). นครราชสีมา : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- ธีรกรณ์ พรเสนา. (2558). **สมรรถนะครูที่ส่งผลต่อระดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา**. รายงานการวิจัย บุรีรัมย์ : วิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์.
- นิวัลชัย โคตรพัฒน์. (2556). “รายงานสรุปสาระสำคัญการประชุมสัมมนาผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผนทั่วประเทศ” **ทิศทางการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2556-2560**. วันที่ 18 – 21 กันยายน 2556 ณ โรงแรมซีบีเอส จอมเทียน พัทยา จ.ชลบุรี, (อัดสำเนา).
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). **การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : อาร์ แอนด์ ปรีนธ์ จำกัด.
- วิทยาลัยการอาชีพสตึก. (2558). **รายงานการประเมินคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา 2557**. บุรีรัมย์ : วิทยาลัยการอาชีพสตึก จังหวัดบุรีรัมย์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2547). **การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาหลักสูตรการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุวิมล ตั้งประเสริฐ. (2550). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต (การบริหารการศึกษา). นครราชสีมา : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) .(2556). **รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ด้านการอาชีวศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). **ข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง** (2552– 2561). กรุงเทพฯ : บริษัทพรทิทวานกราฟฟิค.

อำนาจ ศรีแสง. (2552). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูผู้ช่วย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). นครราชสีมา : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.

Davis, H.C. (2009). **Curriculum Improvement : The Teacher Perspective on Change in the Classroom**. Thesis of Doctor of Education. Montana : University of Montana.

Taba, H. (1962). **Curriculum Development Theory and Practice**. New York : Harcourt, Brace & World.

Tyler, R.W. (1989). **Basic Principle of Curriculum and Instruction**. Chicago : University of Chicago Press.